

ת"פ 29789/01/20 - מדינת ישראל נגד גרנד ביצועים בע"מ, י.ו.

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 29789-01-20 מדינת ישראל נ' גרנד ביצועים בע"מ ואח'
בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו
בעניין:

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. גרנד ביצועים בע"מ

הנאשמות

2. י.ו.

באמצעות בא כוחה עו"ד אופיר הררי

גזר דין

כתב האישום:

הנאשמות הורשעו על פי הודאתן בכתב האישום המתוקן בשנית, בשני אישומים כדלקמן:

לפי עובדות כתב האישום המתוקן בשנית, הנאשמת מס' 1 הינה חברה הרשומה בענף שיפוץ מבנים ועבודות בניין ובתור שכזה הינה "עוסק מורשה" כהגדרת סעיף 1 לחוק מע"מ, החל מ-01/2019 ומספרה לצרכי מע"מ הינו 515940948.

בכל התקופה הרלוונטית לכתב האישום הנאשמת מס' 2 הייתה המנהלת הפעילה של הנאשמת מס' 1.

בכל התקופה הרלוונטית לכתב האישום הנאשמות היו חייבות להגיש למנהל המאשימה דוחות תקופתיים במועד ובדרך שנקבעו בחוק מע"מ ובתקנות מע"מ.

באישום הראשון, הורשעו הנאשמות ב-3 בעבירות של "לא הגיש דוח במועד תקופתי שיש להגישו" - לפי סעיף 117 (א) (6) לחוק מס ערך מוסף, התשל"ו - 1975 (להלן: **חוק מע"מ**), בכך שהנאשמות לא הגישו, במועד, כנדרש על פי החוק והתקנות את הדוחות התקופתיים לחודשים 3-4/19, 11-12/19, 01/20. מרכיבי הדוחות התקופתיים אותם ציינו הנאשמות על גבי הדוחות התקופתיים שמסרו לידי המאשימה מפורטים בהרחבה בכתב האישום, ובסך הכל יתרת מס שטרם שולמה - 82,515 ₪.

באישום השני, הורשעו הנאשמות ב-3 עבירות של "הפרת החובה לתשלום המס המגיע לתקופת הדו"ח התקופתי עם הגשתו" - לפי סעיף 118 לחוק מע"מ בצירוף סעיף 88 לחוק מע"מ וסעיפים 25 (ב) (1) ו-27 לתקנות מס ערך מוסף, התשל"ו - 1976 (להלן: **תקנות מע"מ**), בכך שהנאשמות הגישו דוחות תקופתיים לחודשים 5-6/19, 7-8/19, 9-10/19, ללא צירוף תשלום כנדרש על פי החוק והתקנות. מרכיבי הדוחות התקופתיים אותם ציינו הנאשמות על גבי הדוחות הנ"ל שנמסרו לידי המאשימה, מפורטים בכתב האישום, ובסך הכל יתרת מס שטרם שולמה - 163,659 ₪.

טענות הצדדים:

טיעוני המאשימה:

המאשימה חזרה על עובדות כתב האישום המתוקן בשנית מיום 21.6.20; דוחות חודשים 3-4.19, 11-12.19 ו- 1-2.19 הוגשו באיחור וללא צירוף תשלום הנובע מהם; וכן דוחות חודשים 5-6.19, 7-8.19 ו-9-10.19 הוגשו ללא צירוף תשלום הנובע מהן.

מעשים אלו של הנאשמות הובילו לעיכוב מס בסך כולל של כ- 246,000 ₪.

ב"כ המאשימה ציינה כי הנאשמות ניסו להגיע להסדר תשלומים בחודש אוגוסט 2019, הפקידו המחאות שמסרו, אך הן לא כובדו, וההסדר בוטל ולא נעשה הסדר חדש. עוד נטען כי לפני מספר חודשים ניסו שוב הנאשמות להגיע להסדר תשלומים, לפי הבקשה שהוגשה על ידי הסניגור. ההסדר אושר על ידי המאשימה, אך הנאשמת 2 הודיעה באמצעות הסניגור, כי אין באפשרותה להגיע להסדר לפי מתווה שנקבע. כמו כן, אין באפשרותה להבטיח אותו בביטחונות לצורך המשך תשלומי ההסדר, לאחר סיום התיק בגזר דין.

משכך, טענה המאשימה כי על אף דחיות שניתנו לצורך הסרת המחדל, המחדל לא הוסר ברובו, פרט לתשלום סך של 5,000 ₪ ועל כן יתרת החוב עומדת על סך של 241,000 ₪.

לטענת המאשימה, הואיל והנאשמת אינה פעילה מאפריל 2020, המחדל לא הוסר, ולאור התנהלות הנאשמות, עולה חשש ממשי כי המחדל לא יוסר לעולם.

עוד צוין כי הנאשמת 2 נעדרת עבר פלילי בעבירות מס הכנסה ומע"מ.

ב"כ המאשימה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מהעבירות, ביניהן פגיעה במערכת גביית המס ובקופה הציבורית, הציגה פסיקה של מדיניות הענישה הנוהגת (ביחס לעבירות לפי סעיף 117 (א) (6), לנאשמת 2, מאסר שנע בין מאסר על תנאי למאסר בפועל בן 7 חודשים, מאסר על תנאי לתקופה בין 2 ל-8 חודשים, קנס שנע בין 5 עד 10 אחוז, מגובה המחדל, והתחייבות להימנע מעבירות; ביחס לעבירות לפי סעיף 118 זה מאסר שנע בין מאסר בפועל בין 3 חודשים, מע"ת לתקופה של 2 עד 6 חודשים, וקנס בין 5 עד 10 אחוז מגובה המחדל והתחייבות).

לאור כל האמור, עתרה המאשימה לקביעת מתחם ענישה לנאשמת 2 הנער בין מאסר על תנאי לבין מאסר בפועל 6 חודשים, מאסר על תנאי שנע בין 3 ל-7 חודשים, קנס שנע בין 5 עד 10 אחוז מגובה המחדל והתחייבות. וביחס לנאשמת 1, שהיום היא חברה לא פעילה, עתרה המאשימה לקנס סמלי, לפי שיקול דעת בית המשפט.

טיעוני ההגנה:

ב"כ הנאשמות טען כי מדובר הנאשמת 2 היא אזרחית נורמטיבית, אשר עבירות אי הדיווח נבעו ממצוקה כלכלית ולא מתוך כוונת זדון.

עוד נטען, כי הנאשמת תיקנה את המחדלים הכוללים עבירות של אי דיווח והיא פעלה לסגור את העסק באופן מידי, על מנת להימנע מביצוע עבירות חדשות.

כמו כן, נטען כי הייתה הצעה לתשלומים, אך בהיעדר אפשרות להעמדת בטחונות ההצעה אינה פרקטית.

ב"כ הנאשמות הפנה לנסיבותיה האישיות של הנאשמת 2 - אם חד הורית, גרושה, עם שלושה ילדים בגילאים 7, 12 ו- 3, הסמוכים על שולחנה. לגבי 2 ילדים אינה מקבלת מזונות, ועבור הילד הקטן מקבלת מזונות של 1,500 ₪ בחודש. הנאשמת 2 עובדת כשכירה כיום ומשתכרת בכ-7000 ₪ לחודש, כאשר 4,400 ₪ מתוך אלה לשכירות. עוד הוסיף כי בשנה האחרונה חזרו שיקים של שכירויות של הנאשמת 2 והיא נמצאת בסכנת פינוי (הנאשמת 2 שוכרת את הדירה מחברה שבנתה את הנכסים ולכן הליכי הפינוי הם איטיים יותר); ישנו חוב לבנקים בסך של כ-60,000 ₪, שני רכבים שעוקלו והיא לא יכולה להעמידם למכירה.

ב"כ הנאשמות הפנה לפסיקה על מאסרים בעבודות שירות, לצד מאסר מותנה וקנסות של עשרות אלפי שקלים.

לאור כל האמור, עתר ב"כ הנאשמות לעונש לנאשמת 2 של מאסר בעבודות שירות, קנס שינוע בין 10,000 ₪ - 20,000 ₪ וכי תשלום המע"מ בגין החוב יתפרש לתקופה, כך שהיא תשלם בחודש 6,000 ₪, בעזרת בני משפחתה.

דבר הנאשמת בטרם מתן גזר הדין:

הנאשמת ביקשה כי בית המשפט יחלק לה את התשלומים.

הנאשמת מסרה כי בכסף שקיבלה שילמה משכורות והיא מבקש לעזור לה, משכורתה עומדת על 7,000 ₪ בתוספת של 1,500 ₪ דמי מזונות.

דין והכרעה עונשית:

במעשיה פגעה הנאשמת בערך החברתי במוגן של שמירה על כספי הקופה הציבורית, בביטחון הכלכלי של הציבור, אמון הציבור ברשויות המס וכן פגיעה בערך השוויון.

כמו כן, עבירות המס פוגעות בפעילות התקינה של מערכת המס ושיטת העבודה אשר מתבססת על דיווחי אמת ובמועד מאת הנישומים.

הפגיעה בקופה הציבורית פוגעת בכל אזרחי המדינה, שעה שבעת שאדם מעלים מס, נטל המס המוטל על יתר האזרחים הוא גבוה יותר.

בית המשפט העליון עמד על חומרתן של עבירות המס, ראה בעניין זה דברי כב' השופט י.אלרון ברע"פ 9004/18 מאיר יצחקי נגד מדינת ישראל (31.12.2018):

"בית משפט זה חזר ועמד על חומרתה של עבריינות המס, אשר נובעת מפגיעתה הקשה במשק, בכלכלה ובמגוון היבטים חברתיים הנוגעים לנטל תשלום המיסים, כמו גם מהקושי הרב שבחשיפתה. נפסק לא אחת, כי יש ליתן לחומרה זו ביטוי ממשי במסגרת גזירת עונשו של מי שהורשע בעבירות אלה, תוך מתן עדיפות לשיקולי הרתעה ולאינטרס הציבורי שבהחמרת הענישה על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם, וכאשר נקודת המוצא היא כי העונש ההולם בעבירות אלה הוא מאסר בפועל".

עמוד 3

עוצמת הפגיעה בערכים מוגנים אלו, הינה בינונית.

מדיניות הענישה (סעיף 40ג (א) לחוק העונשין):

רע"פ 2933/15 **קלה נ' מדינת ישראל** (5.5.15) - הנאשם הורשע בביצוע עבירה של אי הגשת דו"ח במועד (מס הכנסה) ובעבירה של אחריות מנהלים. נעדר עבר פלילי, הסיר את המחדלים באופן חלקי, שריו במצוקה כלכלית, חובותיו נאמדים ב- 2 מיליון ₪ והוא הוכרז כפושט רגל. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור והותיר העונשים על כנם 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות וקנס בסך 25,000 ₪.

רע"פ 6167/11 **ספקיוריטי נגד מדינת ישראל** (19.2.12) - נאשם בעל עבר פלילי אשר הורשע באי הגשת דוחות, לא הסיר את מלוא המחדל, נדון ל- 6 חודשי מאסר בפועל ול- 25,000 ₪ קנס.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 37359-08-13 **מדינת ישראל נגד דניארוב** (28.1.14) - נאשמת אשר לא הגישה ארבעה דוחות מע"מ, ודוח אחד באיחור, לא הסירה את המחדלים (כתב האישום לא כלל מה היקפם), נדונה לענישה מותנית ול- 8,000 ₪ קנס. בית-המשפט המחוזי אישר מתחם ענישה שבין מאסר על תנאי לשישה חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות וציין את העובדה שכתב-האישום נעדר את פירוט סכום המחדל.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 24241-12-14 **אוזן נגד מדינת ישראל** (10.2.15) - נאשם אשר הורשע ב- 11 עבירות של אי הגשת דוחות מע"מ במשך שלוש שנים, סכום מע"מ כ- 50,000 ₪, הוכרז פושט רגל, לא הסיר את המדלים, נדון ל- 3 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 26177-05-14 **בהרב נגד מדינת ישראל** (22.2.15) - בעניינו של נאשם אשר ביצע 7 עבירות של אי הגשת דוחות מס, נערך הסדר לפריסת תשלום כלל החוב, נדון לענישה מותנית ולקנס בסך 15 אלף ₪.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 53360-10-13 **בן משה נגד מדינת ישראל** (28.1.14) - בעניינו של נאשם אשר הורשע ב- 37 עבירות של אי הגשת דוחות במועד, מחדל של כ- 24,000 ₪, נדון ל- 5 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות ולקנס בסך 10,000 ₪.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 51920-12-14 **מוסקוביץ נגד מדינת ישראל** (15.3.15) - בית משפט השלום הרשיע את הנאשמים, לפי הודאתם, ב- 7 עבירות של אי הגשת דו"חות במועד. המס המגיע מהם עמד על סכום של 113,000 ₪. בית המשפט הטיל על הנאשמים מאסר לתקופה של 4 חודשים בדרך של עבודות שירות. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעורו של הנאשם והפחית את תקופת המאסר לחודשיים בדרך של עבודות שירות.

ת"פ 15160-05-13 **מע"מ רחובות נ' קבוטי** (18.12.14) - הנאשם הורשע על פי הודאתו בביצוע 6 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד. סך המחדל עמד על כ- 138,000 ₪. בית המשפט קבע, כי מתחם הענישה ההולם הוא בין מאסר

על תנאי ועד 8 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, 6 חודשים מאסר על תנאי וקנס בסך 7,000 ₪.

ת"פ 32531-03-13 **מדינת ישראל נ' בית האוכל ארגוב בע"מ ואח'** (27.1.14) - הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בביצוע 4 עבירות של אי הגשת דו"ח במועד ועבירה אחת של הגשת דו"ח ללא תשלום המס הנובע ממנו. קרן המס היתה בגובה כ-123,000 ₪, והנאשם לא פעל להסרת המחדלים. בית המשפט קבע, כי מתחם העונש ההולם הינו בין מאסר מותנה ל- 8 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, 3 חודשים מאסר על תנאי וקנס בסך 5,000 ₪.

נסיבות שקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין):

הנאשמת היא המבצעת הבלעדית של העבירות המיוחסות לה. במעשיה גרמה הנאשמת לנזק לקופה הציבורית בסדר גודל של מאות אלפי שקלים, וכפועל יוצא מכך פגעה הנאשמת גם בכלכלת המדינה וגם בשוויון בין משלמי המיסים.

הנזק שנגרם לקופת המדינה עומד על כרבע מיליון שקלים.

אמנם הנאשמת ניסתה להגיע להסדר תשלומים ולהסיר את המחדל, אך בסופו של יום מתוך סכום של 246,000 ₪ שולמו בפועל 5,000 ₪ בלבד, כך שחלקו הארי של המחדל לא הוסר.

יש לקחת בחשבון את העובדה כי הסתבכות וקשיים כלכליים הם שהובילו את הנאשמת לביצוע העבירה, וכי העבירה לא בוצעה מתוך זדון או מניע של בצע כסף.

מתחם העונש ההולם (סעיף 40ג (ב) לחוק העונשין):

מתחם העונש ההולם נקבע בעיקר על יסוד הנסיבות האופפות את ביצוע העבירה, ודרגת האשם שהפגינה הנאשמת, על מנת לשקף הלימה ראויה בין חומרת המעשה, בנסיבותיו, במידת האשם שהפגין הנאשמת בעת ביצוע העבירה, לבין העונש לו ראויה הנאשמת בגין מעשיה אלה.

בשים לב לזיקה ההדוקה בין המעשים שבכתב האישום, ייקבע מתחם עונש הולם אחד, להלן (ע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (2014)).

בעניינו, יש לשקול את משך הזמן בו בוצעו העבירות - מספר חודשים על פני שנתיים, 3 עבירות עבור דוחות לשנים 2019 ו- 2020 וכן את גובה המס שטרם שולם באותן התקופות שעומד על סך של 241,000 ₪ (לאחר תשלום של 5,000 ₪).

כמו כן, שקלתי את הסיבות שהביאו את הנאשמת לביצוע העבירה, הקושי הכלכלי בתשלום כיום לאור התנהלות עסקית שגויה וכן הקושי בהתנהלות מול לקוחות אשר הותירו את הנאשמת בחובות גדולים שאינה מצליחה לגבות.

בנסיבות המתוארות לעיל, ובשים לב למכלול הנתונים שבפני ומדיניות הענישה הנוהגת, אני קובע כי מתחם הענישה

במקרה דנן נע בין מאסר על תנאי ועד 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, ככל שהנאשמת תימצא מתאימה, לצד מאסר מותנה, וקנס כספי שנע בין 10,000 ₪ ועד 25,000 ₪.

חריגה ממתחם העונש ההולם לקולה או לחומרה (סעיפים 40 ו-40ה לחוק העונשין):

לא הונחה בפני בית המשפט תשתית ראיתית-שיקומית, שבכוחה לבסס חריגה לקולה ממתחם העונש ההולם. עם זאת, גם לא נמצא בסיס לחרוג ממתחם העונש ההולם לחומרה.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40יא לחוק העונשין):

מדובר בנאשמת בת 31, אם ל-3 ילדים הסמוכים על שולחנה, המשתכרת במשכורת חודשית של 7,000 ₪ ובמזונות אותם היא מקבלת עבור ילד אחד בלבד בסך של 1,500 ₪.

יש לקחת בחשבון את העובדה כי מדובר באם חד הורית לילדים קטינים, אשר היא כל עולמם והפגיעה בהם בהטלת ענישה מחמירה מדי תפגע בהם, באיכות חייהם ובצרכיהם וזאת על לא עוול בכפם.

עוד לקחתי בחשבון את העובדה כי מדובר באישה צעירה אשר ניסתה להקים עסק אשר כשל כלכלית, החברה נמצאת בפירוק, ועקב כך נגרמו לנאשמת 2 חובות רבים, כאשר שיקומה הכלכלי בעקבות הנסיבות הללו ככל הנראה יארך שנים רבות.

הנאשמת נטלה אחריות על מעשיה, הודתה בכתב האישום המתוקן בשנית, וניסתה להגיע להסדרי תשלום, אולם לא צלחה במציאת הסדר בו תוכל לעמוד. כמו כן, יש לזכור כי בסופו של יום לא הוסרו המחדלים וחלקו הארי של המס טרם שולם.

לנאשמת רישום פלילי אחד, בעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, משנת 2009.

הנאשמת לא הסירה את המחדל נשוא כתב האישום (למעט סכום זעום יחסית), ועל פי דין, יש לזקוף עובדה זו לחובתה. בהקשר זה, אציין, כי חוב המס לצרכים פליליים, עומד על סך של 241,000 ₪.

העונש המתאים (סעיף 40יד (2) לחוק העונשין):

לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים שצוינו לעיל, מדיניות הענישה הנוהגת, לצד מעשיה של המאשימה, היקף הסכומים והנזק שנגרם לקופת המדינה, העובדה כי לא הוסר המחדל (למעט סכום זעום יחסית) מחד, ומאידך, נסיבותיה האישיות של הנאשמת, הודאתה, ומכלול הנסיבות, יש לגזור על הנאשמת עונש מאסר, אולם בהינתן הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, והעדר הסתבכות קודמת בעבירות מס, העונש ימוקם באמצע המתחם.

את עונש המאסר תרצה הנאשמת בעבודות שירות, ככל שתשלים את חוות הדעת החסרה, ולשם כך יעכב בית המשפט את עונש המאסר שלהלן.

אשר על כן, אני גוזר על הנאשמות את העונשים הבאים:

הנאשמת 1:

אני גוזר על הנאשמת 1, קנס סמלי של שקל אחד, הואיל ומדובר בחברה בפירוק.

הנאשמת 2:

3 חודשי מאסר בפועל, שירותו בעבודות שירות, בכפוף להשלמת חוות דעת הממונה.

אני מעכב את עונש המאסר עד ליום 8/12/20, לשם השלמת חוות הדעת.

מובהר, כי ככל שהנאשמת לא תימצא מתאימה, היא תרצה את המאסר בכליאה ממשית.

הממונה יקבל מידי הנאשמת את התעודה הרפואית החסרה, וככל שיסבור שזה נחוץ, יתאם לה ריאיון נוסף, ישלים את חוות דעתו, ויקבע מועד לתחילת ריצוי עבודות שירות, ויעביר לבית המשפט את חוות הדעת המשלימה, בהקדם האפשרי, לפני המועד הנ"ל.

5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, שלא תעבור את העבירות בהן הורשעה בתיק זה, בתוך תקופה זו ו/או כל עבירה על חוק מע"מ מסוג פשע.

קנס כספי בסך 15,000 ₪ או 150 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מ-1/1/21 ובכל 1 לחודש שלאחר מכן. פיגור יעמיד את מלוא הקנס לפירעון מידי ויפעיל את צו המאסר שלצדו.

המזכירות תעביר העתק מגזר הדין לממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"א חשוון תשפ"א, 08 נובמבר 2020, במעמד הצדדים.